

فلسفه در دوران متاخر

بزرگ ترین فیلسوف	نام دوره	بازه ی زمانی
فارابی	دوره ی متقدم	از آغاز ظهور اسلام تا قرن چهارم هجری
ابن سینا	دوره ی میانه	از قرن پنجم تا دهم
ملاصدرا	دوره ی متاخر	قرن یازدهم تا عصر حاضر

- فلسفه در همان ابتدا رقیبی به نام علم کلام داشت.
- متکلمین: دانشمندان علم کلام.
- متکلمین می خواستند از طریق عقل و استدلال از معارف دینی دفاع کنند.
- بسیاری از متکلمان با فلاسفه مخالف بودند.
- برخی مخالفت ها آنقدر شدید بود که مانع گسترش فلسفه در میان مردم شد و فلسفه را پس از ابن سینا، در بخش هایی به رکود کشاند.
- البته در ایران این انتقادهای تاثیر کمتری داشت و فلسفه زنده ماند.

شکل گیری حکومت صفویه و در پی آن به ثبات و آرامش رسیدن ایران، سبب شد در پایتخت صفویان، یعنی اصفهان، علم و دانش رونق گیرد و فیلسوفان بزرگی ظهور کنند.

میرمحمد باقر مشهور به میرداماد

میر ابوالقاسم فندرسکی مشهور به میرفندرسکی

محمد ابن ابراهیم قوامی شیرازی مشهور به ملاصدرا و صدرالمتالهین

- ملاصدرا در سال ۹۷۹ هجری قمری در شیراز به دنیا آمد.

- پس از مرگ پدرش به اصفهان رفت، میراث پدر را صرف تحصیل علم نمود.

- وی ابتدا به حلقه ی درس شیخ بهایی پیوست و سپس به پیشنهاد استاد، به درس فلسفه ی میرداماد که بنیان گذار در حوزه ی فلسفی اصفهان بود، وارد شد.

- مشرب این دو استاد که علاوه بر علوم روز در عرفان هم از نوادر روزگار بودند روح ملاصدرا را با ذوق و عرفان دمساز کرد.

این دوره بود که صدرا به درک جدیدی از علم و معرفت نائل شد.

ملاصدرا پس از کسب مقام استادی به شیراز بازگشت و تدریس در مدرسه ی خان شیراز را آغاز نمود.

او به ناچار عازم قم شد و در یکی از روستاهای آن به نام کهک، حدود پانزده سال از عمرش را به تفکر و عبارت و سیر و سلوک پرداخت.

در نتیجه ی این تفکرات عمیق و خلوت گزینی و ریاضت ها به آن جا رسید که آنچه را پیش از آن با برهان فرا گرفته بود از راه شهود قلبی به نحو برتر مشاهده کرد.

پس از حدود ۱۵ سال بار دیگر به شیراز بازگشت و حاکم شیراز سرپرستی « مدرسه ی خان » را به او سپرد. بنابراین شهرهایی که او در آنها زندگی کرده به ترتیب عبارتند از: شیراز، اصفهان، شیراز، قم (روستای کهک) و شیراز. ملاصدرا در سال ۱۰۵۰ هجری قمری در هفتاد سالگی در راه بازگشت از سفر حج در عراق درگذشت.

مدرسه مجازی اینو